

ЧИТАННЯ З ПРОДОВЖЕННЯМ

(Продовження. Початок в №43 за 19 жовтня та №44 за 26 жовтня ц.р.)

ЧОВЕН-ПРИВИД

Третій ночі Богдан прокинувся. — Мене наче підкинуло. Згадав про вогонь. Підсвітив ліхтарем. Виповз. Вузька цівка диму... Ледь не проґавили.

Чоловіка теліпало від холоду. Богдан розворушив попіл, з радістю побачив багато жару й поклав за три полінки. Сам прилаштувався поруч, подумав про цигарку.

Вітер вгамувався. Добра ознака хорошої погоди на ранок. Лише огидна мжичка сіялася, заважаючи розгорітися дровам.

Десь неподалік голосно стукнуло, донісся плюскіт води; удари багатьох весел наводили на думку про кілька човнів, що рухалися ланцюгом. Чулися голоси. Вони перегуквалися, сміялися, кричали... Слів не розібрати. Хто це серед ночі надумав гуляти Дніпром?

Конкуренти!

Богдан сіпнувся до намету будити друзів, аби гуртом прогнати непроханих гостей. Треба мати неабияке нахабство прибулити сюди таким кагалом. Порозганяють усю рибу, нап'ються, насвинячать. Зупинила велика кількість зайд. Що ти їм скажеш? Пошлють на три літери, та й уся розмова. Острів — не приватна власність, кожен буває там, де захоче. Богдан передумав будити друзів, одинаком попхався на голоси. Дивно, проте вузький клаптик суші неначе поширився. Вода з тихим шумом тікала з-під ніг. Кризь тонку вуаль розхристано-випорожнених хмар просвічував надщербнутий диск Місяця.

Богдан пробивався крізь кущі, оминав стовбури дерев і проклинав себе за покинутий у наметі ліхтар. Раптом привичасний до темряви погляд вихопив на тьмяно виблискуючій водній поверхні силует довгого, за двадцять метрів, човна. Він привидом промайнув мимо заляклого чоловіка до ламаної берегової лінії, що інтуїтивно проявлялася на межі зорового сприйняття. Глухо гупнуло, скрипнуло днищем об пісок, застукотіли весла, гомін голосів стих.

Цього Богдан боявся найбільше. У нього жевріла надія, що невідомий човен з підгулявшою компанією зникне в напрямку Червоної Слободи. Аж ні, на острівці приспічило зупинитися. Забув Богдан про власні плани, адже рибалити на Чайному ніхто не збирався, і друзі опинилися на ньому з-за несправності мотора. Невідомі можуть посприяти поверненню невдах на Дахнівську станцію. Слід підійти й познайомитися.

Богдан брів уздовж примхливої лінії води, грузнучи в мокром піску й чув неголосне перемовляння людей, удари сокир по дереву, шурхіт гілок по землі. Таборяться зайд, отже тут надовго.

Хтось заспівав. Сумна пісня линула над водою, островом, піднімалася в непривітне небо. Слів не розібрати, однак неземна туга наче гострим лезом пройшла по душі Богдана, змусила прислухатися до власних почуттів. Скоро поміж дерев замиготіли вихрасті язички полум'я кількох багать, лягли мідними відблисками на чорну гладінь води.

Чоловік в передчутті зустрічі сміявся про себе, збираючись чортиком вискочити з-за кущів і гаркнути щось веселе, на кшталт «Що?! Не чекали?! А ви тут не одні!» Мабуть, хміль не вивітрився, блукав мозковими звивинами, а в роті — Сахара. Ні, спрага не настільки сильна, аби пити дніпровську воду. В ній же вся таблиця Менделєєва після Чорнобиля. Богдан зважився лише змочити лоба й губи. Тільки з кущів, а тут наче поштовх у груди. Завмер, прислухався. Хтось важко човгає берегом, сопить, на ходу люльку розпалює. Ароматним димком потягло. Засвербіло в носі. Курити кортить, наче востаннє. Ледь не крикнув: «Цигарочка знайдеться?!»

Невідомий сполоснув руки, задивився на щербатий Місяць, мугикнув кострубате слівце. На самоту, мабуть, відійшов, подалі від шумливої компанії, думу інтимну обміркувати. Може, поет? Нехай у голос вірші складає. Жодної душі навколо. Простір. Богдан послухає, крикне: «Браво!», в долоні поплескає. Отак познайомиться, а то незручно без протекції в чужий гурт одинаком пхатися.

Ноги затерпли. Незручно сидіти навприсядки. Пора позу міняти.

Неподалік зашаруділо, наче кіт мишу полює.

Автор *Механік*

(Далі буде)

На 80-му році життя відійшов у вічність ветеран смілянської журналістики, член Національної спілки журналістів України

Григорій Васильович ЗАБОЛОТНІЙ

Григорій Васильович народився 10 липня 1943 року в селі Попівка Лисянського району на Черкащині в селянській багатодітній сім'ї. Мав старших сестру і брата. Наш колега належить до покоління дітей війни. Його дитинство припало на час Другої світової та важкі повоєнні роки. Григорій Васильович розповідав,

що допоки його рідне село не звільнили від окупантів, довелося сидіти у погребях, у холоді та вологості. Це безслідно не минуло, на все життя залишився майже без нігтів.

Григорій Васильович дуже любив життя і прагнув втілити все, про що мріяв. Він добре навчався у школі, закінчив торговий технікум. Згодом здобув дві вищі освіти, зокрема закінчив факультет журналістики Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. У 70-х роках створив сім'ю. Разом з дружиною Лідією виростили двох доньок, Оксану і Тетяну. На жаль, дружина рано пішла життя, 30 років тому.

Для Григорія Васильовича журналістика стала професією на все життя. Працював кореспондентом в редакції газети міста Кагарлик Київської області. На початку 80-х років минулого століття із сім'єю переїхав жити у Смілу. Тут працював у міськрайонній газеті «Червоний стяг» (із 90-х років — «Смілянські обрії»). Був на посадах кореспондента, завідуючого відділом, заступника редактора. Він автор публікацій у рубриках «Думка журналіста», «Люди наших днів», «Профспілки на захисті інтересів трудящих», «Вісті з сільських рад», «Розповіді про депутатів», «Здобутки і проблеми» та ін. Під його керівництвом розпочав свій шлях у професію не один молодший колега.

Григорій Васильович на початку 2000-х вийшов на заслужений відпочинок, однак продовжував писати журналістські матеріали, публікувався як у місцевій, так і у всеукраїнській пресі. Дуже гордився Грамотами та іншими відзнаками, які отримав за плідну працю на журналістській ниві, особистий внесок та активну громадську діяльність. Мав трьох внуків та правнука. Любив життя, свою роботу, сім'ю, природу, спілкування. В останні роки хворів. Ним опікувалися доньки.

Знайшов свій вічний спочинок у місті Городищі 25 жовтня 2022 року.

Висловлюємо щирі співчуття родині, всім, хто пам'ятає Григорія Васильовича. Нехай земля йому буде пухом, а Небеса приймуть у свої обійми.

Пам'ятаємо, молимося.

Колективи КП «Медіа-центр», редакції газети «Сміла», телерадіомовної студії «Тясмин»; міськрайонна організація Національної спілки журналістів України; колеги, друзі

ПОПУЛЯРНЕ РЕЗЮМЕ для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря Товариства з обмеженою відповідальністю «ФМ ХЛАДОПРОМ»

Філія ТОВ «ФМ ХЛАДОПРОМ» спеціалізується на виробництві, оптовій і роздрібній торгівлі морозивом. Виробничий майданчик філії розташований за адресою: 20700, Черкаська область, м. Сміла, вул. Ольги Олійник, 21.

На території підприємства знаходяться наступні джерела викидів забруднюючих речовин: парові котли LOOS-3,2 МВт; котли водогрійні UT-L 14; свічі продувки газового обладнання; електроплита; мийки; автомати випікання вафельних стаканчиків; лінії фасування морозива; розміщення лабораторій; зварювальний піст; свердильний верстат; заточний верстат; токарний верстат; напівавтомат; фрезерний верстат; швейна машина; пральна машина; сушильна машина; гладильна машина; фарбування будівель, споруд та обладнання.

Основні забруднюючі речовини: азоту діоксид; акролеїн; вуглецю оксид; водень хлористий (соляна кислота) за молекулою HCl; заліза оксид* (у перерахунку на залізо); зважені речовини (недиференційований за складом пил (аерозоль); кремнію діоксид аморфний (Аеросил-175); кислота азотна за молекулою HNO₃; кислота сірчана за молекулою H₂SO₄; кислота оцтова; ксилол; марганець і його сполуки (у перерахунку на діоксид марганцю); метан; нікелю оксид (у перерахунку на нікель); натрію гідроок-

сид (натр їдкий, сода каустична); натрію карбонат (сода кальцинована); пил металевий (легуючих сталей); пил борошна; титану діоксид; уайт-спірит; фтористі газоподібні сполуки (фтористий водень, чотирифтористий кремній) у перерахунку на фтор; хром шестивалентний (у перерахунку на триоксид хрому) та парникові гази.

Валовий викид забруднюючих речовин складатиме 3,0038 т/рік та гази парникового ефекту.

Вплив роботи підприємства на оточуючу атмосферу визначається на підставі аналізу результату розрахунку розсіювання забруднюючих речовин в приземному шарі атмосферного повітря, який показав, що перевищень ГДК на межі житлової забудови та на межі СЗЗ по вмісту забруднюючих речовин немає.

Скарги та пропозиції надавати до Черкаської облдержадміністрації за адресою: 18000, Черкаська область, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 185, тел.: (0472)37-41-41, e-mail: cancelar@mail.ck.gov.ua.

За додатковою інформацією звертатися за адресою: 61099 м. Харків, Немишлянський район, вул. Хабарова, 1, тел. (057)754-44-05

Строк подання зауважень один місяць з дня опублікування.

Теплі дні добігають кінця, попереду вогка та холодна осінь, яка для багатьох означає початок проблем зі здоров'ям. Як з ними впоратися, розповіли у центрі громадсько-го здоров'я.

Рух зніме загострення

Багатьох осінніх заго-

ЩОБ НЕ ЗАХВОРИТИ ВОСЕНИ: дієві поради на кожен день

Стрень можна уникнути, якщо якомога більше рухатися.

По-перше, будь-яка рухова активність дає гарне тренування для судин і зміцнює імунітет.

По-друге, в русі ми витрачаємо надлишки адреналіну, а значить, захищаємося від наслідків стресів.

По-третьє, розумні навантаження, вправи для суглобів і хребта допомагають уникнути загострень остеохондрозу, радикуліту, артриту. Ваша осіння програма повинна включати хоча б такий мінімум:

- підніматися по сходах, не користуючись ліфтом;
- 1-2 зупинки проходити

пішки, а не їхати на транспорті;

- ранок починати з гімнастики на розтягнення хребта, а протягом дня кожні 2 години виконувати найпростішу «виробничу» гімнастику;
- хоча б 30 хвилин на день гуляти на свіжому повітрі в будь-яку погоду.

Як не захворіти?

Одягайтеся по погоді.

Створюйте сонячну атмосферу в домі. Не економте на освітленні — здоров'я дорожче. Придбайте спеціальні лампи, близькі по спектру до сонячного світла. Придбайте кімнатні квіти та розставте по квар-

тирі яскраві сухі букети.

Використовуйте аро-матерапію. Свічки і аромалампи з зігріваючими ароматами цитрусових, лаванди та сандалу піднімуть настрій.

Наповніть будинок сподами про літо. Повісьте на стіни фотографії красивих пейзажів, розставте сувеніри. Дивіться на них, згадуйте тепло.